

bringes — m. v., reduceredes Omkostningerne til 881,000 Rdl., eller fordelt paa et Areal af 17,079 Tdr. Land, der vilde opnaa Beskyttelse ved Diget (4,632 Tdr. Land Marsk og 12,447 Tdr. Land Ager og Eng), til 51 $\frac{2}{9}$ Rdl. pr. Td. Land. For de to Dele af Inddigningen vilde Forholdet stille sig saaledes:

Syd for Kongeaaen beskyttes 14,000 Tdr. Land (3,340 Tdr. Land Marsk, 10,660 Tdr. Land Ager og Eng) for en Bekostning af 588,000 Rdl., \circ : i Gennemsnit 42 Rdl. pr. Td. Land.

Nord for Kongeaaen beskyttes 3,079 Tdr. Land (1,292 Tdr. Land Marsk, 1,787 Tdr. Land Ager og Eng) for 293,000 Rdl., \circ : i Gennemsnit 95 Rdl. pr. Td. Land.

Med Hensyn til Valget mellem de to foreliggende Planer udtalte Kommissionen — næst at anerkende Princippet af en Deling af det hele Terrain —, at den, saafremt Staten med Hensyn til Udgiften tog Sagen i sin Haand og ved væsentlig Deltagelse i Anlægsomkostningerne gjorde Foranstaltningen til sin, maatte anbefale Reimers's Plan, med Begrænsning Nord for V. Vedsted og Syd for Darum, idet derved det største Areal og de righoldigste Jorder inddroges. Skulde Udgifterne ved Digeanlægget derimod hovedsagelig paahvile Beboerne, maatte Kommissionen anbefale Carstensens modificerede Plan.

Hvad Spørgsmaalet under Nr. 3 om Forholdet mellem den forventede Fordel og Udgiften angaar, anser Kommissionen det for ugørligt at opstille en bestemt Talberegning, idet Fordelen afhænger af den Maade, hvorpaa vedkommende Ejere forstaa at benytte de forandrede Forhold. Dog troede Kommissionen med Hensyn til Strækningen Syd for Kongeaaen at turde udtale, at Fordelene fuldstændig maatte anses at kunne opveje Udgifterne. Noget andet var imidlertid Spørgsmaalet om vedkommende Lodsejeres Kræfter og Evne til at bære den paa dem faldende Del af Udgifterne.

Med Hensyn til Udredelsen og Fordelingen af Udgifterne foreslog Kommissionen, at hele Anlægskapitalen forskudsvis skulde udredes af Statskassen, at en Kvotadel deraf, saasom $\frac{1}{3}$, endelig afholdtes af Statskassen, at Resten blev at tilbagebetale af Lodsejerne og Kommunerne, at denne Tilbagebetaling skulde ske i et Tidsrum af ikke under 28 Aar og mod Forrentning à 4 pCt.

I Oktober 1873 indgav en Del Lodsejere i Farup, Vilslev, Darum og V. Vedsted Sogne et Andragende, i hvilket det hedder, at de store Bekostninger, som efter de tidligere foreliggende Projekter var beregnede at ville medgaa til et Digeanlæg, havde virket afskrækkende paa Lodsejerne og vakt Tvivl om Foretagendets Udførlighed, hvorfor en Stemning havde gjort sig gældende for at stille Fordringen lavere, nemlig at give Afkald paa en absolut Beskyttelse (\circ : mod de højeste hidtil kendte Floder) og kun at søge et Værn tilvejebragt mod de ordinære, jævnlige indtrædende Stormfloder. Denne Stemning havde ført til, at den største Del af Lodsejerne i Farup, Vilslev og Darum Sogne i Fællesskab, dog hvert Bylag for sig, havde taget fat paa Opførelsen af et Hævdige fra det nordre Dige ved Ribe Kanal ad „Ovret“ indtil Thorsmark Banke ved Darum By. Deraf var ca. 1,800 Løb. Alen udfor Tanderup Jorder fuldførte i 1871 og havde vist sig fyldestgørende. Højden var nogenlunde regelmæssig 11 Fod over dagligt Højvande. Paa Strækningen fra det søndre Dige ved Ribe Kanal Syd paa til V. Vedsted var med Undtagelse af, at Lodsejerne i V. Vedsted havde bestilt et nøjagtigt Nivellement, endnu intet paabegyndt, men Lodsejerne var rede til at dige til samme Højde som Nord for Kanalen. Den omhandlede Landstrækning gennemskæres imidlertid af to større Aaløb: Ribe Aa og Kongeaaen, foruden to mindre Bækløb, V. Vedsted og Darum Bække. Ved de to førstnævnte Aaløb krævedes der Slusebygninger — hvilke antoges at maatte foretrækkes for Fløjdiger —, der ved de tidligere Projekter var beregnede for Ribe Aa til 171,000 Rdl. eller 142,000 Rdl., eftersom der skulde opføres en Kammer-sluse eller en aaben Sluse, og for Kongeaaen til 90,000 Rdl. *Disse Sluseværker ønskede Andragerne byggede og fremtidig vedligeholdte for Statskassens Regning.* Til Støtte for Andragendet henviste Andragerne navnlig til den Understøttelse, der var ydet Lolland og Falster til Digeanlæg. For det Tilfælde, at man vilde kræve Opførelsen af et Hævdige, der afgav Værn mod de højeste kendte Floder, erklærede Andragerne sig endelig villige til at opføre Diget til en Højde af 14 Fod over daglig Flod.

Interesserne i Darum Digelag og Lodsejerne i V. Vedsted havde knyttet deres Tiltrædelse til Andragendet til den Betingelse, at *hele Digelinien* blev et fælles